

РЕШЕНИЕ

№ 374

гр. гр.Несебър, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Петър Сл. Петров

при участието на секретаря Красимира Ил. Любенова
като разгледа докладваното от Петър Сл. Петров Гражданско дело №
20212150101434 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен иск с правно основание чл.332 от ТЗ и
чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.79, ал.1 т 3ЗД.

Ищецът “В.К.” ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление град Б., улица
Г.В.В. № 3, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т. твърди в исковата
молба, че ответниците Е.Д.В. родена наг., Код по Булстат, и Л.Ф.В., родена
наг., Код по Булстат, двете граждани на Руската Федерация, с
постоянен адрес в Република България: село Р., улица Р. № 16, комплекс „.....”, етаж 3,
студио ..., са клиенти на ищцовото дружество с абонатен номер 982388 и като такива са
потребители на В и К услуги за имот, находящ се в село Р., улица Р. № 16, комплекс
„.....”, блок 1, етаж 5, ап....., с идентификатор 61056502.586.2.56. Ищецът твърди, че е
изпълнявал задълженията си като е доставял до обекта на ответниците питейна вода и е
отвеждал отпадни води, но ответниците не са изпълнявали задълженията си като не са
заплащали стойността на услугата за периода от 20.06.2018г. до 27.09.2019г., като за
стойността на услугата са издадени фактура № 0037531812 / 25.10.2018г. за сумата от 13,64
лева с падеж 24.11.2018г., и фактура № 0039263660 / 28.10.2019г. за сумата от 38,93 лева с
падеж 27.11.2019г., или общо сумата в размер на 52,57 лева, от която всеки от двамата
ответници дължи тази част от нея, съответстваща на участието му в собствеността на
недвижимия имот – обекта на потребление, а именно – 2/3 за Е.Д.В. и 1/3 за Л.Ф.В.. Моли
съдът да постанови решение, с което ответниците да бъдат осъдени да му заплатят сумата в
общ размер на 52,57 лева, представляваща стойността на В и К услуги – доставена, отведена

и пречистена вода по издадените 2 броя фактури с отчетен период от 20.06.2018г. до 27.09.2019г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и сумата общо в размер на 11,51 лева, представляваща общ размер на мораторната лихва, начислена общо за периода от 25.11.2018г. до 27.10.2021г., разпределени между ответниците както следва: 1/ Е.Д.В. – 35,05 лева главница и 7,67 лева мораторна лихва, и 2/ Л.Ф.В. – 17,52 лева главница и 3,84 лева мораторна лихва. Претендира разноски.

В отговора на исковата молба, подаден от особения представител на ответниците, се оспорват предявените искове като неоснователни и недоказани. Не е установено кой от двамата ответници – съсобственици на водоснабдения обект, ползва имота, поради което не е уточнено кой от двамата от тях има качеството на потребител, на когото е следвало да се открие партидата. Не е представен и документ за собственост, от който да е видно кой от двамата ответници какви квоти от имота е придобил. Позовава се и на настъпила погасителна давност по отношение на част от вземането – сумата по първата фактура, издадена на 25.10.2018г. Оспорва и размера на претендираните мораторни лихви. Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

В съдебно заседание ищцовото дружество не се представлява нито от законен нито от процесуален представител. С отделна писмена молба взема становище по отговора на исковата молба, като излага твърдения, че ответниците са придобили собствеността върху имота на 17.07.2013г. и от тази дата е възникнало правоотношението им с ищеца, на основание което е двамата ответници са придобили качеството на потребители, доколкото липсва споразумение единият от тях да е титуляр на партидата. Отрича вземането по фактурите да е погасено по давност. Претендира разноски.

Ответниците не се явяват в съдебно заседание. Представяват се от упълномощен от тях адвокат, който представя доказателства, че ответниците са заплатили сумите по главницата и лихвите. Моли исковете да бъдат отхвърлени поради извършено в хода на процеса плащане и да бъде определен минимален размер на юристконсултско възнаграждение в полза на ищеца.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

По силата на договор за покупко-продажба на недвижим имот от 17.07.2013г., обективиран в Нотариален акт № 101, том IX, рег.№ 8834, дело № 1680/2013г. на – помощник-нотариус по заместване на – нотариус с рег.№ на НК и район на действие Несебърския районен съд, ответниците Е.Д.В. и Л.Ф.В. са придобили собствеността при квоти от собствеността: 2/3 идеални части за Е.Д.В. и 1/3 идеална част за Л.Ф.В., върху следния недвижим имот, а именно: Студио № ..., кота +9.80 и +11.20, в жилищна сграда за сезонно ползване – сграда № 1, състояща се от шест етажа, изградена в поземлен имот с идентификатор 61056.502.586, представляващо Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 61056.502.586.2.56 по кадастралната карта и кадастралните регистри на село Р., община Несебър, одобрена със Заповед № РД-18-58/16.04.2008г. на

изпълнителния директор на АГКК, последно изменение със Заповед № КД-14-02-1825/11.10.2012г. на началника на СГКК-Б., с адрес на обекта: село Р., улица Р. № 16, блок 1, етаж 5, ап.ст..., обектът находящ се в сграда № 2, предназначение: Жилище, апартамент; брой нива на обекта: 1, със застроена площ 47,90 кв.м., ведно с 6.99 кв.м. идеални части от общите части на сградата, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж – 61056.502.586.2.55, под обекта – 61056.502.586.2.43, 61056.502.586.2.42, над обекта – 61056.502.586.2.68, ведно със съответната идеална част от правото на строеж върху мястото, в което е построена сградата.

Ищецът е изготвил справка-извлечение за обекта на потребление, в която като титуляр на партидата е записан ответника Л.Ф.В., както и че за въведения от ищца период ответникът е имал достъп до обекта на потребление и до средството за измерване на потребеното в него количество вода – водомера, като на 20.09.2018г. и на 27.09.2019г. е начислил количество потребена вода, съответно 5 куб. м. за периода от 20.06.2018г. до 20.09.2018г. и 13 куб.м. за периода от 20.06.2019г. до 27.09.2019г.

С фактура № 0037531812 / 25.10.2018г. ищецът е начислил на ответника Л.Ф.В. сумата в размер на 13,64 лева с включен ДДС като стойност на предоставените на този ответник ВиК услуги в имота за периода от 20.06.2018г. до 20.09.2018г., а с фактура № 0039263660 / 28.10.2019г. ищецът е начислил на ответника Л.Ф.В. сумата в размер на 38,93 лева с включен ДДС като стойност на предоставените на този ответник ВиК услуги в имота за периода от 20.06.2019г. до 27.09.2019г.

На 04.05.2022г. от името на двамата ответници е извършено плащане на сумата в размер на 64,09 лева в полза на ищцовото дружество, като в платежното нареждане като основание за плащането е посочено „плащане по гр.д. 1434/21г на РС-Несебър“, а платената сума съвпада по размер с общата претендирана от ищеца за главница и лихва.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи**:

Категорично се установи, че страните са били обвързани през процесния период от валидно облигационно правоотношение с предмет – доставка на питейна вода, пречистване и отвеждане на отпадни води. През процесния период от време страните по делото са били в облигационна връзка, а макар и писмен договор да не се представя, от останалите писмени доказателства може да се направи несъмнен извод за наличието на договорни отношения. Самото ползване на предлаганата услуга също е доказателство за възникнали договорни отношения между страните, като в случая няма никакво значение кой е ползвал имота през претендираните периоди и дали това е осъществявано от двамата съсобственици или само от единия от тях. Претендираните от ищеца суми за заплащане са за период от време, през който именно ответниците като съсобственици на водоснабдения имот са имали качеството на потребители на доставените от ищеца – водния оператор, В и К услуги, поради което същите дължат заплащане на стойността на тези услуги, които по същество не се оспорват относно тяхното количество и правилното им остойностяване.

След като в Общите условия на “В.К.” ЕАД град Б. е посочено кога става отчитането показанията на водомерите, фактурирането и срока, в който трябва да бъде извършено плащането, както и последиците от неплащането в срок, намира приложение общото правило, че “срокът кани вместо човека” и покана не е необходима за изпадането в забава.

Към момента на предявяване на иска ответниците са дължали сумата по издадените от ищеца фактури, в които са отразени потребеното количество ВиК услуги през отделните периоди и стойността на тези услуги общо в размер на 52,57 лева. В този претендиран размер главният иск е доказан, като сумата представлява стойността на потребени В и К услуги за доставка, отвеждане и пречистване на вода през отчения период от 20.06.2018г. до 27.09.2019г.

Фактът на плащането, чрез което е погасено главното задължение, както и мораторната лихва в размер на 11,51 лева, настъпил след предявяването на иска, съдът е длъжен да вземе предвид на основание чл.235, ал.3 от ГПК, поради което искът следва да се отхвърли. Плащането е извършено за сумите, за които са издадени фактурите, ведно с обезщетението за забавено плащане до предявяване на иска, което по същество означава, че ответниците са признали задълженията си в претендираните размери.

В полза на ищеца следва да се присъдят и направените по делото разноски в общ размер на 700 лева, включваща платена държавна такса – 100 лева, платено възнаграждение за особен представител – 300 лева, както и юристконсултско възнаграждение – 300 лева, която сума ответниците следва да бъдат осъдени да му заплатят, всеки съобразно дела му от правото на собственост върху водоснабдения недвижим имот и съответната част от претендираните срещу него суми, а именно: 466,67 лева за Е.Д.В. и 233,33 лева за Л.Ф.В.. Не са налице в кумулативна наличност предпоставките по чл.78, ал.2 от ГПК ответниците да бъдат освободени от заплащането на разноските, т.е. да са признали иск и с поведението се да не са дали повод за завеждане на делото.

Ответниците не са направили разноски, а и с оглед изхода на делото такива не им се следват на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Предвид гореизложеното, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „В.К.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление град Б., кв. П., улица Г.В.В. № 3, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т. искове за осъждане на Е.Д.В. родена наг., Код по Булстат, и Л.Ф.В., родена наг., Код по Булстат, двете граждани на Руската Федерация, с постоянен адрес в Република България: село Р., улица Р. № 16, комплекс „.....“, етаж 3, студио ..., да му заплатят сумата в общ размер на 52,57 лв. (петдесет и два лева и 57 ст.), представляваща стойността на В и К услуги – доставена, отвеждана и пречистена вода по

издадените фактура № 0037531812 / 25.10.2018г. на стойност 13,4 лева и фактура № 0039263660 / 28.10.2019г. на стойност 38,93 лева, двете фактури с отчетен период от 20.06.2018г. до 27.09.2019г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и сумата общо в размер на 11,51 лв. (единадесет лева и 51 ст.), представляваща общ размер на мораторната лихва, начислена общо за периода от 25.11.2018г. до 27.10.2021г., разпределени между ответниците както следва: 1/ Е.Д.В. – 35,05 лева главница и 7,67 лева мораторна лихва, и 2/ Л.Ф.В. – 17,52 лева главница и 3,84 лева мораторна лихва, поради погасяване изцяло на задълженията в резултат на извършено плащае след предявяване на иска.

ОСЪЖДА Е.Д.В. родена наг., гражданин на Руската Федерация, с постоянен адрес в Република България: село Р., улица Р. № 16, комплекс „.....“, етаж 3, студио ..., Код по Булстат, ДА ЗАПЛАТИ на „В.К.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление град Б., кв. П., улица Г.В.В. № 3, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т. сумата в размер на **466,67 лв.** (четиристотин шестдесет и шест лева и 67 ст.), представлявана част от направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Л.Ф.В., родена наг., гражданин на Руската Федерация, Код по Булстат, с постоянен адрес в Република България: село Р., улица Р. № 16, комплекс „.....“, етаж 3, студио ..., Код по Булстат, ДА ЗАПЛАТИ на „В.К.“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление град Б., кв. П., улица Г.В.В. № 3, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т. сумата в размер на **233,33 лв.** (двеста тридесет и три лева и 33 ст.), представляваща част от направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Б.кия окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____